

Ricardo adóelméletéhez

PUBLICISZTIKA - LXVII. évfolyam, 6. szám, 2023. február 10.

Napjainkban a járadék típusú jövedelem mint önálló politikai gazdaságtani kategória visszakerült a közgazdasági elemzésekbe. Fontossá vált az az angol klasszikusoktól (is) eredeztetett felismerés, hogy a járadék jellegű jövedelmek dinamikus növekedése megbontja az elsődleges jövedelmek szerkezetét és jóléti veszteséget okoz. Cikkem kiindulópontja David Ricardónak (1772-1823), az angol politikai gazdaságtan meghatározó tekintélyének adóincidencia-elemzése. (Életéről részletesen Madarász Aladár ír *David Ricardo* című munkájában [2017].) A járadék-, profit- és munkabéradók gazdasági hatását sorra véve úgy ítélte meg, hogy egyedül a földjáradékra mint valós teljesítménnyel nem lefedett jövedelemre kivetett adó nem járna gazdasághatékonyság-vesztéssel. Az „egyetlen adó” tétele fiziokrata örökség volt. Ennek az elfeledett szálnak felidézésére is teszek kísérletet.